

ΑΛΗΘΕΙΑ.

(Ἐντάδην τιμὴ ἑτησία δρ. 12) ἐν ἀλλοδαπῇ
(Εἰς τὰς ἐπαρχίας..... » 16) φράγκα 24.)

Ἐκδιδομένη ὅλως τῆς ἐβδομάδος.

(Τιμὴ καταχωρ. δι' ἑκάστην σίχον λεπ. 40)
(ἑκάστην εἰδοποίησιν (ἐκ 10 σίχ.) δρ. 5)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΗΣ, 4 Δεκεμβρίου 1863.

«Τὰ ἄδυστα τῆς συνειδήσεως.»

Ὁ Ἐθνοφύλαξ εἰς ἄρθρον τι ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 29 Νοεμβρίου ἐροστικεύθη εἰς παιδιάν τινα, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐλλείπει πᾶσα χάρις παιδική, καὶ ἀπομένει ὅ,τι δὲν εἶνε πολὺ ἐπιζηλον.

Ἀπέρσσε βεβαίως εἰς τινὰς καὶ ὁ λόγος, τοῦ βουλευτοῦ Ὀλυμπίας κ. Χ. Χρηστοπούλου κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀπερὶ διακοπῆς » προτάσεως, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ πορεία τινῶν ἐκ τῶν πολιτικῶν μας φίλων. Δὲν παραξενεύομεθα διὰ τοῦτο, ἀλλ' ὥφειλαν οἱ σκανδαλισθέντες νὰ φανῶσιν εἰλικρινέστεροι, καὶ μετὰ περισσοτέρας παρρησίας ν' ἀποταθῶσιν εἰς τὸ κοινόν.

Ἀντὶ νὰ ψέγῃ τις καὶ ν' ἀσχάλλῃ, ἦτο καλλίτερον νὰ ἐκθέτῃ τὰ ἔργα ἐκείνων, ἐφ' οὗς ἡ αἰτία εἰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐὰν ὁ ἀρθρογράφος τοῦ α' Ἐθνοφύλακος » δὲν ἐπειράζετο, ἔπρεπε νὰ παραθέσῃ εἰς τὴν δημοσιότητα τὸν λόγον τοῦ κ. Χρηστοπούλου, ὅπως τὸ κοινὸν κρίνῃ ἐπιγνώσει τῶν πραγμάτων· ὅ,τι ὅμως, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀπέφυγε νὰ κάμῃ ὁ ἀνωτέρω συνάδελφος, τὸ ἀναπληρῇ ἢ α' Ἀληθείᾳ». Κατωτέρω λοιπὸν παρατίθεται τεμάχιόν τι ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Χρηστοπούλου, καὶ ἀρηνόμεθα εἰς τὴν ὀρθὴν κρίσιν, καὶ τὴν ὑγιαίνουσαν ἀντίληψιν τῶν συμπολιτῶν μας, ἐν ἀποφασίᾳ, ποτέρῳ κεῖται τὸ δίκαιον ἢ τὸ ἀδικον.

Ἀκατάληπτος μᾶς φαίνεται ἡ ἀξίωσις τινῶν. Δὲν ἤξεύρομεν, ἐπὶ ποίων τίτλων στηρίζουσι τὴν ἀπαίτησιν τοῦ νὰ ὁμοφρονῇ καὶ νὰ ὑπαίχῃ αὐτοῖς ὅλος ὁ κόσμος, καὶ ἐνοχλοῦνται ὡς ἔως καὶ εἰς τὴν παραμικρὰν ἐτερογνωμίαν. Ἐντεῦθεν καὶ πολλάκις ὑπὸ τῶν τοιούτων δὲν ἐκρίθη, οὐδ' ἐξετιμήθη πρεπόντως καὶ ἐν δικαιοσύνῃ ἡ πολιτεία τῶν πολιτικῶν ἡμῶν φίλων.

Οἱ πολιτικοὶ τῆς α' Ἀληθείας» φίλοι, καὶ εἰς ἀρχαιοτέραν ἐποχὴν, καὶ ἐν τῇ παρουσίᾳ τῶν πραγμάτων καταστάσει δὲν παρεξέκλιναν ποτε, οὐδὲ κατὰ κεραία τῶν ὁρῶν τῆς τῆς ἀξέως, τῆς τῆς ἀξέως ὅμως τῆς ἐννόμου καὶ πρεπούσης εἰς εὐνομούμενην πολιτείαν.

Ὅπουδὴποτε ἐτάχθησαν οἱ φίλοι ἡμῶν ἐτήρησαν θρησκευτικώτατα τὸν λόγον τῶν. Παρέσχον τὴν συνδρομὴν τῶν ἑκατέρωσθε, ἀδιαφοροῦντες ὅλως περὶ τῶν προσώπων, ἀφ' ὧν ἀπηρτίζετο αὕτη ἡ ἐκείνη ἡ κυβερνήσις. Ἡξίουσαν

καὶ ἀξιοῦσι πάντοτε νὰ ὑπάρχῃ μία νόμιμος κυβερνήσις, καὶ ἔστω, ἐὰν αὕτη ἀποτελῇται κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην, ἐξ οἰωνδῆποτε προσώπων.

Ἐὰν ἡ κυβερνήσις ὀλισθήσῃ, παραπορευομένη τὴν σκοπιὰν ὁδὸν, τόσῳ χειρότερα δι' αὐτήν. Ἀς γνωρίζῃ πᾶς τις, ὅτι «τὰ... ὁψώνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος». Καὶ τῷ ὄντι ἡ κυβερνήσις, ἥτις ἤθελε προτιμήσῃ νὰ προπατῇ ἐν ἀμαρτίαις, θὰ ἔχῃ βεβαίαν καὶ ταχεῖαν τὴν πτώσιν της μετ' ἧχου.

Εἰς τὴν πτώσιν τῆς κυβερνήσεως ταύτης, οὐδόλως ἐνέχεται τις τῶν φίλων ἡμῶν, διότι κανεὶς τούτων δὲν συγκατέβη νὰ παράσχῃ τὴν συνδρομὴν τοῦ ἢ ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τοῦ νὰ βαδίσῃ αὕτη τὴν ὁδὸν τοῦ νόμου καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Ἀδίκως ἄρα ἡ ἀνωτέρω ἐφημερίς, δράξασα τῆς περιστάσεως, παρηρμήνευσε τὴν ὁμιλίαν τοῦ βουλευτοῦ Ὀλυμπίας, καὶ ἔψεξε τὴν συμπεριφορὰν τῶν φίλων μας ἐπὶ τοῦ πολυκρότου «περὶ διακοπῆς» ζητήματος.

Τὸ εἶπ' ἡμῖν δὲν ἐδίστάσαμεν νὰ ἐκφῶμεν ἀπαθῶς καὶ ἐν ἄκρῃ δικαιοσύνῃ τὴν γνώμην μας ἐπὶ τῆς δοθείσης λύσεως εἰς τὴν πρότασιν ἐκείνην. Ἀλλὰ, πιστοὶ εἰς τὰ κείμενα, ἐξηγήσαμεν τὴν γνώμην μας ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων, ὅσα ἦτον ἐπόμενον νὰ ἐπιφέρῃ κατὰ τὸ Σύνταγμα μία τακτικὴ καὶ νόμιμος πλειοψηφία τῆς Βουλῆς. Πᾶς ἀγαθὸς πολίτης ὀφείλει ὑπακοὴν καὶ σέβας εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐξουσιῶν, ὅσαι ἀπορρέουσιν ἀπὸ τῶν διατάξεων τοῦ θεμελιώδους νόμου. Ἰδοὺ ὁ λόγος:

«Ἐπιτρέψατέ μοι, Κύριοι, νὰ ἀπευθύνω καὶ πάλιν ἐν παράπονῳ πρὸς τὸν γηραιὸν πολιτικὸν Κ. Χρηστίδην, τὸν ὁποῖον, λυποῦμαι, διότι δὲν βλέπω ταύτην τὴν στιγμήν ἐδῶ τὰ ἄδυστα τῆς συνειδήσεως εἶναι ἀπαραβίαστα· καθιερώσαμεν τὸν οἶκον ἀπαραβίαστον, καθιερώσαμεν τὸ ἀπόρητον τῶν ἐπιστολῶν ἀπαραβίαστον, καὶ ἐρχονται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἄλλων, καὶ νὰ τοὺς καταγγέλλωσιν ἐπὶ συνενόησει πολιτικαῖς, ἐπὶ σχηματισμῷ μικτῆς Κυβερνήσεως, ὡς νὰ μὴ ἦτο μικτὸν τὸ ὑπάρχον ὑπουργεῖον, ὡς νὰ μὴ παρητήθη προχθὲς εἰς ὑπουργὸς διότι δὲν συνεφώνησε μετ' αὐτοὺς τοὺς λοιποὺς, ὡς νὰ μὴ ἐξῆλθεν ὑπουργὸς ἀπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον ἀπέπτυσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν χθές. Οἱ ἀγαθοὶ πολιτικοὶ ἄνδρες, δὲν καταγγέλλουσι τοὺς συλλογισμοὺς τῶν ἀντιπάλων, δὲν ἐξεγείρονται κατὰ τῶν πολιτικῶν συνενόησεων, ἀν αὗται ἐπ' ἀγαθῷ τῇ πατρίδι γίνονται· δὲν ἀναξέουν πληγὰς ἔχομεν, Κύριοι, νέας πληγὰς, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἐπουλώσωμεν· μὴ ἀναξέωμεν τὰς παλαιάς· τί θέλομεν κερδήσει διαπληκτιζόμενοι; τὴν ἐρήμωσιν τῆς

πατρίδος μας: θέλομεν κατασταθῇ γελοῖοι· ἐκάμαμεν, ὅχι· ἐκάματε, μίαν ἐπανάστασιν, ἀνεντέψατε ἐν καθεστῶς, καὶ καθιερώσατε ἐν Σύνταγμα, ἡ Εὐρώπη τὸ ἀπεδέχθη· ἐφέρατε ἓνα Βασιλέα, ἡ Εὐρώπη τὸν ἀπεδέχθη· κατηρτίσατε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Βασιλεὺς τὸ ἀπεδέχθη. Αἱ, Κύριοι, ἂς συμφρονήσωμεν ἵνα κυβερνηθῶμεν· ἕως πότε πρέπει νὰ τρωγώμεθα.

Διατελοῦμεν, Κύριοι, ὑπὸ τὰς ὀφείας τοῦ πολιτισμένου κόσμου· αἱ ἀρχαῖαι Ἀθῆναι, ἡ ἀρχαία Ρώμη, μόναι πολιτισμέναι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἠδύναντο νὰ ἐνεργῶσι κατὰ τὸ δοκοῦν, καμμία δημοσία γνώμη τοῦ πολιτισμένου κόσμου, καμμία καθολικὴ γνώμη δὲν ὑπῆρχεν ἵνα κρίνῃ αὐτάς· ἀλλὰ σήμερον ἐκαστὴ ἐπικράτεια εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνη διὰ τῆς πράξεως τῆς. Ἀναγνωρίζονται αἱ μεγάλαι δυνάμεις, ὁ κόσμος ὅλος, τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀναγνωρίζονται ἐσχάτως μετὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ θρόνου, νὰ μεταβιβασθῇ ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς τὸ κυρίαρχον δικαίωμα τοῦ λαοῦ νὰ μεταβάλλῃ τὰς συνθήκας των, ὑπέθεσαν βεβαίως ὅτι ὑπάρχει ἀρκούσα πολιτικὴ σύνεσις καὶ ἱκανότης εἰς τοὺς πολιτικούς αὐτοῦ ἄνδρας, ὅτι ὑπάρχει εἰς τὸν λαὸν ἀρκούσα συντηρητικότης, διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ καταρτισθῇ καὶ νὰ συντηρηθῇ μία ἐπικράτεια. Ἐὰν δὲ πάντα ταῦτα παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχουν, ἀπὸ προστασίας ξένας μὴ ἀναμένετε τίποτε, εἶναι βλαπτικὰ μάλιστα. Δεχθῆτε ἓνα ξένον εἰς τὴν οἰκίαν σας, δεῖξάτε τῷ τοὺς λογαριασμούς σας, εἰπέτε τὰ παράπονα τῆς οἰκογενείας· τὴν δευτέραν ἡμέραν ὁ ξένος εἶναι κύριος τοῦ οἴκου σας. Διὰ τοῦτο, Κύριοι, παραπονοῦμαι πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὴν συνειδησὶν τῶν ἐναντιῶν του εἰς σοφὸς πολιτικὸς, πῶς κατήγγειλε τοὺς συλλογισμούς αὐτῶν ἃν ὑπάρχουν καὶ πῶς δὲν εὐχαριστήθη βλέπων ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ τὴν παλαιὰς πληγὰς ἐποικισμένης.

Βουλευτικά.

Πᾶς τις ἐνόμισεν, ὅτι ἐν τῇ χθεσινῇ συνεδριάσει ἤθιεν ἀποφασισθῇ καὶ τὸ περὶ σχηματισμοῦ ἰδίου νομοῦ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἀκαρνανίας καὶ τῆς Λευκάδος, μεθ' ὅσα ἐρρέθησαν καὶ ἀνεπτύχθησαν προχθές· ἀλλὰ παραδόξως ἡ νύξ τῆς 2—3 Δεβρίου ἐπέφερε σπουδαίαν μεταβολὴν καὶ μετατροπὴν εἰς τὸν νοὺν καὶ τὰς σκέψεις πολλῶν βουλευτῶν.

Ὅντι, μόλις ἀρξαμένης χθὲς τῆς συνεδριάσεως, ἐπρόσβη προτάσεις τις, ὑπογεγραμμένη ὑπὸ πολλῶν ἐκ τῶν βουλευτῶν, καθ' ἣν ἀπαιτεῖται, ὅπως αὐτοδιοικηθῶσι πᾶσαι αἱ ἐπαρχίαι τοῦ κράτους, τουτέστιν ἕκαστον ἐπαρχεῖον νὰ κηρυχθῇ αὐτενεργόν, καὶ κανὲν νὰ μὴν ὑπόκειται, ὡς ἄχρι τοῦδε, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ νομαρχοῦ, καταργουμένων συνεπὶς ὅλων τῶν νομαρχιῶν, ὅπερ ἐστίν, ἐν ἁλλαις λέξεσιν, ἀκυρουμένης τῆς δικαιοδοσίας καὶ ἀρμοδιότητος αὐτῶν.

Ἐκ τῆς προτάσεως ταύτης ἐγεννήθη μέγας πάταγος, καὶ δεινὴ λογομαχία συνέστη. Ὅθεν ὁ Κ. Χριστόπουλος (ὁ ἐξ Ὀλυμπίας), ἐγερθεὶς εἶπεν, ὅτι ὅφ' οὗ ἡ παρελθούσα νύξ, ἥτις ὀρθῶς καὶ πάννυ εὐφυῶς ἐκαλεῖτο ὑπὸ τῶν προγόνων ἡμῶν *Εὐφρόνη*, ἀπὸ τοῦ εὐ φρονεῖν ποιούσα τοὺς ἀνθρώπους, ἔσχεν οὐσιώδη καὶ ὠφέλιμον τροποποίησιν εἰς τὰς σκέψεις τῶν κ. κ. βουλευτῶν, πρέπον εἶναι καὶ ἡμῶν νὰ μὴ σπεύσωμεν, ἀλλ', ἀναβάλλοντες τὴν ἀνωτέρω πρότασιν, νὰ παραπέμψωμεν αὐτὴν εἰς μᾶλλον ὥριμον καὶ ἐσκεμμένην

ἐξέτασιν, καὶ ἐπρότεινεν ἐπομένως τὴν ἀναβολὴν, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ συζητηθῇ ἡ πρότασις αὕτη ἀργότερον, ἥτοι κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν νέων ὀργανικῶν νόμων. Ἡ Βουλὴ ὁμοθυμῶς παρεδέχθη τὴν αἴτησιν τοῦ Κ. Χριστοπούλου περὶ ἀναβολῆς, καὶ ἤψατο ἀκολούθως ἄλλων ἐποικισθῶν ἀντικειμένων ἐκ τῆς «Ἡμερησίας Διατάξεως» ἕως οὗ, παρελθούσης τῆς ὥρας, διελύθη ἡ συνεδρίασις.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ ὑπέβαλεν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν δῆλωσιν τινα περὶ διαφορῶν μεταβολῶν εἰς τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1866, τοῦ ἀπὸ πολλοῦ ὑπὸ τὴν ἐξέτασιν τῆς Βουλῆς ὄντος. Αἱ μεταβολαὶ αὗται ἀναφέρονται εἰς τε τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ὅλης Ἑλλάδος, ἐννοουμένης δηλ. καὶ τῆς Ἑπτανήσου. Κατὰ τὴν δῆλωσιν λοιπὸν ταύτην αἱ μὲν δαπάναι περιορίζονται εἰς δραχ. 26.719.000, τὰ δὲ ἔσοδα ὑπολογίζονται εἰς δρ. 28.337.000. ἄφ' ὧν καταλείπεται περίσσευμα ἐκ δραχ. 1.618.000.

Μωρίας ἐκγώμιον.

ἡ

ὁ ἐξ Ἑρμοπολέως ἀνταποκριτῆς τῆς «Κλειοῦς».

Ἀληθῶς οὐδὲν μωρότερον καὶ μᾶλλον ἀνούσιον ἢ μία μακρὰ καὶ ἐξάστηλος ἐκθεσις ἐν τῇ «Κλειοῦ» καὶ, γεγραμμένη δὴθεν «ἐν Ἑρμοπόλει, τὸν νοέμβριον τοῦ 1865» ἐν ᾧ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα συνεγράφη αὕτη ἐνταῦθα ἐν τινὶ οἰκίᾳ κατὰ τὴν ὁδὸν «Νίκης».

Ὁ συρραφεὺς τῶν μωρολογιῶν τῆς ἀνωτέρω ἐκθέσεως, ἄνθρωπος βεβαίως σήμεριωμένος, πολλὰ ἀτάσθαλα ἐξερεύγων, ἔχυσεν ἐπὶ τέλους τὸν ἰόν του ἐπὶ τοὺς Ὀθωριστάς.

Οἱ Ὀθωρισταὶ φαίνονται ἐμπρὸς εἰς τὰ ὄμματα τοῦ εἰρημένου καλοῦ πατριώτου, ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀμόνοι θέλουν ὠφεληθῇ ἐκ τῶν ἐσφαλμένων ἀνταποκρίσεων τῆς «Κλειοῦς» καὶ μόνον αὐτοὺς Ὀθωριστάς ἐνθαρρύνουσιν αὗται.

Γνωρίζομεν κάλλιστα, τίς εἶνε ὁ ταῦτα γράφων ἐντεῦθεν εἰς τὴν «Κλειοῦ» καὶ δὲν ἔπρεπεν οὗτος νὰ ῥίψῃ εἰς βάρος τῆς ἀτυχοῦς Ἑρμοπολέως τὰς ἰδίας ἀμαρτίας του. Θέλομεν λοιπὸν ἀσχοληθῇ μίαν ἄλλην ἡμέραν ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν «Κλειοῦ» καὶ ν' ἀναιρέσωμεν ὅλας τὰς παχυλάς ψευδολογίας, ὧν γέμει ἡ περὶ ἧς πρόκειται ἀλληλογραφία τῆς Ἑρμοπολέως, ἥτις, ἵνα ᾖ ἀπώτερον τοῦ ψευδοῦς, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὰ στοιχ. α Δ. Κ. » ἀντὶ τῶν α Σ. Μ. »

Δύο λέξεις πρὸς τὸν φίλον μου

κ. Ἑμμ. Δ. Ροῖδην.

Κύριε Ἑμμανουὴλ Δ. Ροῖδην, ἀπαθὴ ἐπικριτὰ τῆς Πολιτικῆς Μελέτης τοῦ Νικ. Σαριπόλου, καταβίβασε παρακαλῶ τὸν Ἀριστάρχειον γρόνθον σου, διότι μοῦ ἦλθεν ὁρεξίς νὰ ἐπέμβω εἰς τὴν διαμάχην σου.

Συνεργεῖα διαβόλου, φίλε μου, συνέπεσε νὰ εὐρεθῶ εἰς τὴν αὐτὴν ιδιότροπον ψυχικὴν διάθεσιν, ὅτε ἀνέγνων τὴν κατὰ Σαριπόλου ἐπικρίσιν σου, εἰς ἣν εὐρέθης καὶ σὺ, ὅτε ἐπτερομάδας τὸ ἔργον του.

Ὁ φίλος μου κ. Ροῖδης, εἶπα κατ' ἐμαυτὸν, εἶναι... ἂν ὅχι ἄλλο τι, τοῦλάχιστον παράδοξος, καὶ φαίνεται, ὅτι ἡ κατὰ τῆς Παππίσης Ἰωάννης τὸν ὠθεῖ εἰς τοιαύτας ἀλογεινὰς εὐτραπείας.

Ἐπεμβαίνων ὁμως εἰς τὴν διαμάχην σου κηρύττομαι οὐδ' ἐτερος, καὶ αἱ οἰδέτεροι δυνάμεις εἶναι σεβασταί, ἐνόσω δὲν κατασταθῶσι πολέμιοι.

Ἐν τῇ οὐδετερότητί μου, λοιπόν, ταύτῃ σοὶ λέγω ὅτι ἐφάνης τόσον ἄδικος πρὸς τὴν Πολιτικὴν Μελέτην τοῦ Σαριπόλου, ὅσον δύσπιστοι ἐφάνησαν πρὸς σέ οἱ ἀναγνώσταί σου.

Πᾶν ἔργον φιλολογικόν, ὅσον μικρὸν καὶ ἂν ᾖ, πρέπει νὰ ἔχῃ σκοπὸν τινα ὠφέλιμον. Τίνα δὲ σκοπὸν εἶχε, σὲ ἐρωτῶ, ἡ ἐπικρίσίς σου; Οὐδένα ἄλλον, νομίζω, εἰμὴ ἐκείνον δι' ἀναφέρεις περὶ τὸ τέλος τῆς ὥς συμπέρασμα, ν' ἀποδείξῃ, δηλαδή, τὸν συγγραφέα τῆς Πολιτικῆς Μελέτης τόσον ἀγράμματον καὶ ἀμαθῆ ὥστε, ἐὰν ἐξέδιδε τὸ ἔργον τοῦ εἰς Γαλατίαν, ἢ Ἰταλίαν, ἢ Γερμανίαν, ἔπρεπε νὰ ἐξωσθῇ καὶ τοῦ Πανεπιστημίου! (Νὰ πετάξῃ κατὰ τὴν ἡκιστα φιλόκαλον φράσιν σου, ἡ καλλικέλαδος αὐτοῦ ἔδρα ἀνεπιστρεπτέ!)

Φυσικὸν πόρισμα πάσης ἐπικρίσεως προπηλακίζουσας τὴν ἀμάθειαν τοῦ ἐπικρινόμενου συγγραφέως εἶναι τὸ νὰ θαυμάσῃ ἡ πολυμαθεῖα καὶ ἡ σοφία τοῦ μετριοφρονος ἐπικριτοῦ!

Συγχώρησέ με, φίλε μου, νὰ σοὶ εἶπω ὅτι τοῦτο οὐδεὶς ἐπίστευσε. Καὶ ἂν ὑποτεθῇ δὲ ὅτι ἡ Πολιτικὴ Μελέτη τοῦ κυρίου Σαριπόλου δὲν εἶναι τοιαύτη, ὅποιαν τὴν ἐθεώρησαν καταλληλότεροι ὑμῶν κριταί, ὁ κ. Σαρίπολος οὐχ ἥττον κατέχει δίκαια ἀπαράγραπτα ἱκανότητος καὶ πολυμαθείας ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τῇ κοινωνίᾳ, καὶ εἶναι γνωστός εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὸν ἔξω κόσμον διὰ συγγραμμάτων καὶ διατριβῶν ἀξιολόγων. Ἐὰν σὰς εἶναι γνωστὰ καὶ τὰ ἄλλα αὐτοῦ ἔργα ἀδικεῖτε ἐν γνώσει ἄνθρωπον, τὸν ὅποιον ἔπρεπε νὰ σέβεσθε, ἐὰν τὰ ἀγνοεῖτε ἀδικεῖτε τὸν ἑαυτὸν σας. Ἐγὼ δὲ τὴν τολμηρὰν ἀξίωσιν νὰ πιστεύω ὅτι δὲν πράττει τις ἔργον εὐσυνειδήτητον, προσβάλλων τόσον εὐκόλως τοὺς κατατρίψαντας ὅλον τὸν βίον των εἰς διδασκαλίαν, μελέτην, καὶ ὠφελίμους συγγραφάς.

Παρεκτός τούτου, φίλε μου, ἐπικρίνω συγγραφὴν τινὰ θέλει νὰ εἶπῃ κατὰ κρίνω πατόκορφα αὐτὴν; Οἱ κανόνες τῆς νεωτέρας κριτικῆς σὰς ὑπαγορεύουσι νὰ βασίζετε τὴν κρίσιν σας, μόνον ἐπὶ τῶν ψευμάτων τὰ ὅποια, τὸ λεπτόν, ἡ ἀραιὸν, κόσκινον τῆς καλαισθησίας ἢ πολυμαθείας σας κινούμενον σπασμωδικῶς ἕνεκα μίσους λ.χ. ἢ πάθους, ἢ καὶ δυσπεψίας τοῦ στομάχου σας, ἤθελε διακρίνει ὥς καταφανεστέρη, ἢ κυρίως σὰς ἐπιβάλλουσι τὸ καθήκον νὰ σταθμίσῃτε ἀμερολήπτως, πρὸς τὰ μικρὰ καὶ ὀλίγα ψέγματα, καὶ τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα πλεονεκτήματα, καὶ νὰ ἐπιφέρετε τὴν εἰλικρινῆ γνώμην σας, ἐπὶ τε τῆς σχετικῆς καὶ ἀπολύτου ἀξίας τοῦ ὅλου, καὶ ἐπὶ τῶν καλῶν καὶ ἀξίων προσοχῆς χωρίων, καὶ τῶν πρωτοτύπων καὶ ἀξιολόγων ἰδεῶν; Καὶ ἐὰν ᾖ ξηρὸς λεξειδίων καὶ φράσεων πάταγος ἡ κριτικὴ σας, τότε εἰς τί εἶναι χρήσιμος; Ἐὰν οὐδὲν διδάσκει, οὐδὲν ἐπαινεῖ, ἀλλὰ τὰ πάντα πικρῶς ψέγει καὶ κατηγορεῖ, ποῦ ἔγκειται ἡ ἀξία αὐτῆς, καὶ κατὰ τί διαφέρει τῆς ὕβρεως ἢ τῆς ἀδικίας; Αὐτὸς ὁ σκληρῶς παρ' ὑμῶν ἐπικρινόμενος, ἢ μάλλον κατακρινόμενος, Σαρίπολος σὰς δίδει τὰ καλὰ ταῦτα μαθήματα εἰς τὴν πολιτικὴν του μελέτην διὰ τὴν νὰ μὴ ὠφελήθῃτε ἐξ αὐτῶν;

Εὐκόλον πρᾶγμα τῇ ἀληθείᾳ εἶναι, φίλε μου, νὰ λάβῃ τις εἰς χεῖρας τὸν χολοδαμμένον κάλαμόν του, καὶ κτυπῶν

ὀργίλως τὸν πόδα νὰ κράξῃ συμφώνως μὲ τὸν σκώπτην κυνικὸν τῆς ἀρχαιότητος.

» Πατὼ τὸν τύπον τοῦ Σαριπόλου!

Ἄλλὰ δὲν εἶναι καὶ δύσκολον νὰ σοὶ ἀπαντήσῃ ἕτερος σκώπτης τῶν ἡμερῶν μας μετὰ κωμικῆς καὶ ἐρρίνου φωνῆς ἕκ τινος γωνίας;

«Ἐτέρω γε τύφῃ!» κύριε Ροῦδῃ!

(Ἀκολουθεῖ) Θ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Παρίσι οἱ, 25/6. — Ὁ ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀφικόμενος στρατηγὸς Σκόφηνλντ (περὶ οὗ ἐρρέθη ὅτι εἶναι ἐπιτετραμμένος ἵνα ζητήσῃ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ Μεξικοῦ) οὐδεμίαν ἔχει, ὥς βεβαιούται, ἐπίσημον ἀποστολήν. Πολλοὶ ὁμως ἰσχυρίζονται τὸ ἐναντίον.

Φλωρεντία, 25/6. — Σήμερον ἡ βουλὴ προσέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου τῆς. Ὁ υποψήφιος τῆς κυβερνητικῆς μερίδος Μάρης ἔλαβε ψήφους 116, ὁ τῶν δημοκρατικῶν Μορδίνης ψήφους 91 καὶ ὁ Ρατάτσης 76.

Νεοβόρακον, (13) 25 νοεμβρίου. — Τὰ αὐτοκρατορικὰ στρατεύματα τοῦ Μεξικοῦ προσέβαλον ἐν πλοῖον ἀμερικανικὸν εἰς τὸ Rio-Grande. Ὁ στρατηγὸς τῆς Ἐνώσεως Βάϊτσελ ἐζήτησεν ἐξηγήσεις.

Ἑορτάζουσι

τὴν προσεχῇ δευτέραν (6 Δεκεμβρίου) ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου οἱ Κύριοι,

Ν. Μαυρομμάτης, Ν. Α. Μιαούλης, Ν. Νάζος, Ν. Μαυροκορδάτος, Ν. Αεληγιάννης, Ν. Πιεράκος, Ν. Ιωαννίδης, Ν. Σαρίπολος, Ν. Δραγαῦμης, Ν. Κανάρης, Ν. Καναβός, Ν. Νέγρης, Ν. Παπαδόπουλος, Ν. Καραμάνος, Ν. Χατζίσκος, (υἱὸς) Ν. Στεφανίδης, Ν. Σύντυχος, Ν. Σουρβάλης, Ν. Γεωργούλας, Ν. Ζαχαρίτσας, Ν. Γλίνης, Ν. Βενιζέλος, Ν. Παναγιωτάκης, Ν. Φωτίου, Ν. Μ. Παρίση, Ν. Δ. Μ. Βότσαρης, (υἱὸς) Ν. Σταθόπουλος, Ν. Σπετσερόπουλος, Ν. Μελισσιδής, Ν. Ι. Σωτηριάδου (υἱὸς) Ν. Μπουσσουνάκης, Ν. Δαλμάτας, Ν. Βελεγρῆς, Ν. Κολοβός, Ν. Μιτσοτάκης, Ν. Στρατηγόπουλος, Ν. Δοντάς, Ν. Καραουλάνης, Ν. Κυριακοῦ, Ν. Τριανταφύλλου, Ν. Περισάκης, Ν. Ζενεβράκης, Ν. Παράσχος, Νικόλαος Ἀϊθαλιώτης, Νικόλαος Χέλμης, Ν. Ταμπάκης ἀρχιμάγειρος τοῦ ξενοδοχείου ἡ «Μέλισσα», Ν. Μπίλλερ, Ν. Παπαδόπουλος ἐκδότης τῆς «Φήμης» καὶ Κόλλιας Σερέτης μελανωτῆς τῆς «Ἀληθείας»

Εἰς Πειραιᾶ

Ν. Μεταξᾶς μηχανικὸς Πειραιῶς, Ν. Μελετόπουλος, Ν. Κώστα Τζώρτζης, Ν. Θεολόγης, Ν. Γιουρδῆς, Ν. Βερδέμπελης, Ν. Χ. Δημητρίου, Ν. Κατσούλης, Ν. Μουμουντζῆς, Ν. Αντωνόπουλος.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲ ὁ Ν. Γ. Σκοῦφος καὶ οἱ Κύριοι Ν. Παπαστεφάνου, καὶ Ν. Παγωνίδης.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς ἀφομοιώσεως ἐπιτροπὴ, ἐργαζομένη καθ' ἐσπέραν μετὰ ζήλου καὶ ἐνδελεχῶς, δίδει πέρας εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἀπόψε, μεθ' ὃ θέλει συντάξῃ καὶ ὑποβάλλῃ τὴν ἀνήκουσαν ἐκθεσὶν τῆς, ἐν ᾗ διατυπῶνται τὰ δέοντα

γενέσθαι πρὸς τὴν ὀριστικὴν λύσιν τοῦ περὶ ἀφομοιω-
σεως θέματος. Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θέλομεν λαλήσει
ἐκτενέστερον.

— Ἐφθάσαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ κ. Φ. Πανᾶς,
ιατροχειρουργὸς τῶν ἐν Παρίσι τοῖς νοσοκομείων, καὶ ὑψηλῆς
τῆς αὐτοῦ ἱατρικῆς σχολῆς. Ἐνταῦθα κατέλυσε προς-
ωρινῶς ἐν τῇ ἀξενοδοχείᾳ τῆς Μ. Βρετανίας, καὶ ἀνα-
χωρεῖ τὴν ἐπιστάν ἐβδομάδα, ἐπιστρέφων εἰς Παρίσι.

— Τὰ καθυστεροῦντα δύο γαλλικὰ ἀτμοκίνητα Μασ-
σαλίας ἐφθάσαν τέλος πάντων, ἀλλ' ἡ διανομὴ τῶν γραμ-
μάτων καὶ ἐφημερίδων γενήσεται μετὰ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ
φύλλου μας.

— Ὁ ἄρτίως ἀφικθεὶς εἰς Πειραιᾶ γάλλος ναύαρχος ἐ-
παρουσιάσθη προχθές, τὸ ἑσπέρας εἰς τὰ ἀνάκτορα μετὰ τοῦ
ἐπιτελείου τοῦ καὶ προσέφερε τὰ σεβάσματά του εἰς τὴν
Α. Μεγαλ.

— Τὸ κεντρικὸν Ταμεῖον πάσχει τὴν μεγαλειτέραν χρη-
ματικὴν ἀνέχειαν. Πρὸ ἡμερῶν οὐδεμία πληρωμὴ γί-
νεται.

— Ἀξία οἴκτου εἶναι ἡ κατάτασις τῶν πολιτικῶν συν-
ταξιούχων. Ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἔχουν νὰ πληρωθοῦν
οἱ δυστυχισμένοι.

— Ἡ τιμὴ τοῦ ἐν ταῖς ἀγοραῖς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς
πωλουμένου ἄρτου ἀνεβιβάσθη εἰς λεπτὰ πεντήκοντα ὑπὸ
τῆς ἐξ ἀρτοποιῶν καὶ ἐμπόρων ἐπιτροπῆς, τῆς κανονίζού-
σης τὴν τιμὴν αὐτοῦ. Καὶ μὴ χειρότερα! Κοντὰ εἰς τὴν
λοιπὴν φτώχεια, ἔχομεν καὶ τὸν ἄρτον ὑπερτιμημένον, καὶ
τοῦτον ξυνόν καὶ ἀχρείας ποιότητος.

— Κατὰ τὰς Ἰταλικὰς ἐφημερίδας, ὁ δικάχος τοῦ
ἰταλικοῦ θρόνου, πρίγκιψ Οὐμβέρτος μνηστεύεται τὴν δού-
κισσαν Λαυχεντβέργ, ἀνεψίαν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρω-
σίας Ἀλεξάνδρου.

« — Μία ἀγγλικὴ ἐφημερίς ἡ «Σημαία» τολμᾷ νὰ εἴ-
πη ὅτι ἡ Ἑλλάς θὰ διετέλει ὑπὸ τὴν ὀθωμανικὴν κυρα-
ρχίαν μυριάκις εὐτυχέστερα παρ' ὅσον διατελεῖ σήμεριν.
Τὸ ὄργανον τῶν συντηρητικῶν παραπολὺ δὲ σπεύδει εἰς
τὰς κρίσεις του, ἀλλ' εἶναι ὅπως δὴ ποτε συνεπέστατον εἰς
τὰς ἀρχάς του. Τοιαύτας βλασφημίας δὲν θὰ ἐτόλμων βε-
βαίως νὰ ἐκφέρωσιν οὐδ' αὐτοὶ οἱ ἀσπονδότεροι τῶν Ἑλλή-
νων ἔχθροί ἐάν μὴ ἐλάμβανον δυστυχῶς εὐπρόσδεκτον ἀ-
φορμὴν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις συμβαινόντων.

» — Πρεσβευτὴς τῆς Βαυαρίας ἐν Φλωρεντίᾳ διωρίσθη
ὁ πρόην ἐν Ἀθήναις κόμης Χόμπης. Ὁ ιδιορισμὸς οὗτος
συνέχεται, κατὰ τινα ἐφημερίδα, μετὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι
πραγμάτων !!!

» — Ἐκ Βουκουρεστίου ἀναγγέλλεται ὅτι ἐνεκα τοῦ ἀπα-
πειλοῦντος διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Μολδαβίας λιμοῦ, ἡ
κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν ἐξαγωγὴν τῶν γεννημάτων, δι-
ένειμε δὲ εἰς τοὺς λιμοκτονούντας ἐν ἑκατομμύριον γρο-
σίων. »
(Κλειώ)

— Οἱ λαβόντες τελευταῖον παρὰ τῆς Νομαρχίας Ἀτ-
τικῆς ἐξωτερικὰ Ἑλλ. διαβατήρια.

Δημήτριος Ἀλιπεράκης διὰ Σμύρνην.

Γρηγόριος Ἀποστολίδης διὰ Σμύρνην.

Ἰωάννης Σ. Ζήρος διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Νικόλαος Τσίγκρης διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Παναγιώτης Λαλαονίδης διὰ Ἰταλίαν.

Μιχαὴλ Παλαιολόγος διὰ Μιτυλήνην.

Ζήσης Α. Ρούκας διὰ Καστοριάν.

Ἀνδρομάχη Μ. Ἀρβανίτη διὰ Γαλλίαν.

Π. Νικολάου διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Σ. Ἀριστόβουλος διὰ

Χ. Τριανταφυλλίδης διὰ

Α. Κυβερλίδης διὰ Ἀλεξάνδρειαν.

Π. Κ. Μπενάκης διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Κ. Σ. Κροκίδας διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Π. Θ. Κουτσούκος δι' Ἀλεξάνδρειαν.

Χ. Χαλκιᾶς διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Δ. Κ. Ἀλεξανδρῆς διὰ Σμύρνην.

Ιω. Δ. Κουντουνάκης διὰ Σμύρνην.

Χ. Γεωργόπουλος διὰ Βάρνην.

Δημήτριος Κοζαδίνος διὰ Ἀλεξάνδρειαν.

Σ. Δ. Κοζαδίνος διὰ

Χ. Δ. Κοζαδίνος διὰ

Α. Παναγιωτόπουλος διὰ μικρὰν Ἀσίαν.

Ιω. Γ. Τσίπουρας διὰ Προύσσαν.

Π. Ι. Βρανίκος διὰ Βηρυττόν.

Π. Π. Ἀγαθοκλῆς διὰ Ἀγγλίαν.

Α. Ι. Γεωργιάδης διὰ Σμύρνην.

Γ. Τριανταφυλλῆς διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Ἀναχωρήσεις.

Φ. Ταταράκης φοιτητὴς διὰ Μῆλον, Δ. Καρμῆνος
ὑπάλληλος διὰ Σύρον, Γ. Καναβαριώτης ἔμπορος διὰ Σύ-
ρον, Π. Ζούλιας ὑπάλληλος διὰ Μῆλον, Κ. Φραγκούλης
ὑπάλληλος διὰ Κόρινθον, Γ. Ρεβελάκης ὑποπρόξενος διὰ
Σύρον, Γ. Ἀστερίου ἔμπορος δι' Ἀταλάντιον, Ν. Κοζόρης
φοιτητὴς διὰ Σύρον, Α. Καλαποδόπουλος ἔμπορος διὰ Σύ-
ρον, Δ. Μαλωκίνης πλοίαρχος διὰ Σπέτσας, Θ. Γ. Κου-
τουριώτης κτηματίας διὰ Πόρον, Γ. Κίτσος ἔμπορος διὰ
Σύρον, Ν. Καρβούνης φαλαγγίτης Δίστομον.

Ἀφίξεις.

Φ. Πανᾶς ἱατρός, ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν, Μ. Ἐξάρχος
κτηματίας ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν, Α. Σαράτζογλους ἔμ-
πορος ἀπὸ Σύρον, Δ. Ἀνδρίτζου φοιτητὴς ἀπὸ Σύρον, Π.
Καζαντζῆς κτηματίας ἀπὸ Σύρον, Π. Βλασσόπουλος πλοί-
αρχος ἀπὸ Ψαρρᾶ, Ι. Κίτσου ἱατρός ἀπὸ Αἴγινα, Στ. Ἀν-
τωνίου ἔμπορος ἀπὸ Πύλον, Ιω. Βεργόπουλος ἔμπορος ἀπὸ
Κυπαρισίαν, Β. Π. Σακελλαρόπουλος εἰρηνοδίκης ἀπὸ Κά-
ρυστον, Κ. Νιανίου ἔμπορος ἀπὸ Κυπαρισίαν, Ν. Λομ-
βέρδος ἔμπορος ἀπὸ Κεφαλληνίαν, Ν. Καπετανάκης ταγ-
ματάρχης ἀπὸ Καλάμας, Γ. Καπετανάκης κτηματίας ἀπὸ
Καλάμας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τέλος πάντων ἐφθάσαν ἐξ Εὐρώπης τὰ κοσμήματα
τοῦ ἀδαμαντοπωλείου τοῦ φιλοκάλου κυρίου Ἰω. Στε-
φάνου, ὅστις ἔχων τὸ προτέρημα νὰ γινώσκῃ τὰ ἀρέ-
σκορτα εἰς τὸν ἑλληνικὸν κόσμον, ἐξελέξατο τὰ ὠραιό-
τερα καὶ κομψότερα εἶδη. Ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐ-
φοδιασθῶσι διὰ τὰς προσεχεῖς ἐορτὰς τῶν χριστουγέν-
νων καὶ τῆς ἀρχιεραίας μὲ κοσμήματα λαμπρὰ καὶ τοῦ
τελευταίου συρμοῦ ἄς προσέλθωσιν εἰς τὸ ἀδαμαντοπω-
λεῖον τοῦ εἰρημένου φιλοκάλου κυρίου Ἰω. Στεφάνου
ὅπου θὰ εὕρωσιν ὅ,τι ἀνζητήσωσι τοῦ γούστου των.

Ὁ ἐκδότης ΙΩ. ΣΑΠΟΥΝΤΖΗΣ.